

Po kolejích pro radost

VÝLETY PO PŮVABNÝCH ŽELEZNIČNÍCH TRATÍCH V ČESKU

„Až budu muset jednou umřít, pojedu si pro smrt lokálkou, co jezdí z Jindřichova Hradce do Nové Bystřice,“ vyznal svou náklonnost dráze básník Jan Skácel. U nás ale najdeme i další krásné tratě, které se vyplatí projet ještě před cestou poslední. A právě podzim je k vlakovým výletům jako stvořený.

Patrně nejznámější výletní železniční trať v tuzemsku je úzkokolejka vedoucí malebnou krajinou České Kanady z Jindřichova Hradce do Nové Bystřice. Na trať číslo 229, dlouhou 33 kilometrů, vyjel první vlak v listopadu 1897. Jen o dva roky později byly vyrobeny vagony, které vozí cestující na této trase ještě dnes. Táhne je rovných sto let stará dýchavičná parní lokomotiva nebo její o půlstoletí mladší motorová sestra.

Na prvních kilometrech bezmála dvouhodinové cesty ubíhají za vlakem místo běžného páru železných kolejnic hned tři kolejničky. Trať je totiž společná pro klasický i zúžený rozchod. První kolejničky tedy využijí obě tratě, prostřední je do páru pro úzkokolejku, poslední pak patří k normálnímu rozchodu. A to byla při rozsáhlé rekonstrukci před dvaceti lety zrušena původní čtvrtá kolejnička: toto uspořádání můžete stále vidět v parku před jindřichohradeckým nádražím.

Ten správný klapot

Avšak až za zastávkou Jindřiš začíná být zážitek z jízdy úzkokolejkou kompletní. Odtud totiž vedou původní koleje z roku 1930, takže se k příjemnému pohledu z oken do romantické kopcovité krajiny, plné lesů, vodních toků a rybníků, přidává i charakteristický železný klapot úzkorozchodných náprav. Na protější stráni Jindřišského údolí se tyčí zřícenina Vítkova hrádka, kam se dá →

Maximální rychlosti 35 km/h dosáhne na jindřichohradecké úzkokolejce nejstarší lokomotiva U 37.0, vyrobená v roce 1898. Na této trati však platí: čím pomaleji, tím lépe.